

24. Krisztus szolgálata a mennyei templomban

Van szentély a mennyben, az igazi templom, amelyet az Ásr Ács nem az ember ÁpÁ-tett. Ebben Krisztus szolgál, ÁrettÁnk, a hÁ-vök rendelkezÁcsÁre bocsÁjva engesztelõ ÁjldozatÁinak jÁÁtemÁnyeit, amit egykor mindenkiÁrt felÁjldozott a kereszten. Nagy fõpapunkÁj lett beiktatva Ács mennybemenetelekor megkezdte kÁzbenjÁjÁi szolgÁlatÁjt. Engesztelõ szolgÁlatÁnak mÁsodik, utolsÁ³ szakaszÁjt a 2300 Áves prÁfÁtai idõ lejÁrtakor, 1844-ben kezdte el. Ez a vizsgÁjlati Á-tÁlet munkÁja, mely minden bûn vÁgsõ elrendezÁcsÁnek rÁcsze, melyet az õsi hÁber szentÁly megtisztÁ-tÁisa jelkÁpezett az engesztelÁcs napjÁjn. A szentÁlyt a jelkÁpes szolgÁlatban Ájldozati Ájllat vÁrÁvel tisztÁ-tottÁjk meg, a mennyei dolgok JÁcsus vÁrÁnek tÁkÁletes ÁjldozatÁival tisztulnak meg. A vizsgÁjlati Á-tÁlet a mennyei lÁnyek elõtt nyilvánvalÁ³vÁj teszi, hogy kik haltak meg Krisztusban, Ács ezÁrt benne mÁltÁk az elsõ feltÁjmadÁjsra. Ez nyilvánvalÁ³vÁj teszi azt is, hogy az Álõk kÁzÁ¼l kik maradtak meg Krisztusban, megtartvÁjn Isten parancsolatait Ács JÁcsus hitÁt, Ács ezÁrt benne kÁszek Isten ÁrÁk orszÁjgÁjba valÁ³ elragadtatÁjsra. Isten igazsÁgossÁjgÁjt igazolja ez az Á-tÁlet, megtartvÁjn azokat, akik JÁcsusban hisznek. NyilvánvalÁ³vÁj teszi, hogy akik hûsÁgesek maradtak Istenhez, elnyerik az orszÁjgot. Krisztus eme szolgÁlatÁjának befejezÁse a mÁsodik advent elõtt, az emberÁg vizsgÁjlatÁjának lezÁjÁjsÁjt jelzi. (Zsid 8:1-5; 4:14-16; 9:11-28; 10:19-22; 1:3; 2:16-17; DÁjn 7:9-27; 8:13-14; 9:24-27; 4MÁ³z 14:34; Ez 4:6; 3MÁ³z 16; Jel 14:6-7; 20:12; 14:12; 22:12)

ElÁrkezett az esti Ájldozat ÁrÁja. A pap a jeruzsÁlemi templom udvarÁjn Ájllt, kÁcszen arra, hogy bemutassa a bÁjrájny ÁjldozatKÁnt. Amikor a kezÁt felemelte, hogy megÁjlje az Ájldozatot, a fÁjld megrÁjzkÁ³dott. A pap rÁmÁ¼lten ejtette el a kÁst, Ács a bÁjrájny elszabadult. A fÁjldrengÁcs morajÁjn Ájt hangos zajt hallott, amikor lÁjthatatlan kÁz a templom fÁ¼ggÁjnyÁt a tetejÁtõl az aljÁjig kettÁhasÁ-totta.

A vÁjroson tÁl fekete felhõk takartak be egy keresztet. JÁcsus, Isten hÁ³svÁcti BÁjrájnya felkiÁjltott: "Ez elvÁgeztetett!" Majd meghalt a vilÁjg bûnÁcsÁrt.

Az elõkÁp találkozott a valÁ³sÁjggal. MegtÁjrtÁnt a templomi szolgÁlat Ájltal szÁjzadokon Ájt elõre jelzett esemÁny. A MegvÁjltÁ³ befejezte engesztelõ ÁjldozatÁjt, Ács mivel a jelkÁp valÁ³sÁjggÁj vÁjlt, az Ájldozatot elõre jelzõ szertartÁjsok ÁcrvÁnyÁ¼ket veszítettÁk. EzÁrt szakadt kettÁ a fÁ¼ggÁjny, esett le a kÁcs, szabadult el a bÁjrájny.

De a megvÁjltÁjs tÁjrtÁnete ennÁl tÁjbbet jelent. A kereszten tÁl sem veszi el ÁcrvÁnyÁct. JÁcsus feltÁjmadÁjsa Ács Mennybe menetele figyelmÁ¼nket a mennyei templomra irÁjnyÁ-tja, ahol mÁjir nem mint BÁjrájny, hanem mint pap szolgál. Egyszer s mindenkorra szÁ³lÁ³ ÁjldozatÁjt bemutatta (Zsid 9:28); Ács most mindenkinek felkÁ-nÁjlja engesztelõ ÁjldozatÁjának ÁjldÁjsait.

Á

A mennyei templom

Isten megparancsolta

Mázesnek, hogy Áp-tse fel fÁldi lakÁshelyÁl (2Máz 25:8) az "szÁvetsÁg első templomÁt (Zsid 9:1). Ez volt az a hely, ahol a nÁpet megtanÁtottÁk az ÁdvÁssÁg ÁtjÁra. Mintegy 400 Ávvel kÁsőbb JeruzÁlemben a Salamon kirÁly Által Áp-tett kőtemplom vÁltotta fel Mázes hordozhatÁ templomÁt. MiutÁn Nabukodonozor lerombolta a templomot, a BabilonbÁ hazatÁró foglyok felÁp-tettÁk a máisodik templomot, amelyet Nagy HerÁdes megsÁp-tett, Ás a rÁmaiak Kr. u. 70-ben leromboltak.

Az Ájtestamentum

kinyilatkoztatja, hogy az ÁjszÁvetsÁgnek is van temploma, amely a mennyben van. Ebben Krisztus főpapÁnt szolgál âza mennyei FelsÁg kirÁlyi szÁkÁnek" jobbÁjn. Ez a templom âzaz igazi sÁtor", âz amelyet az Ásr, Ás nem ember Áp-tett" (Zsid 8:1-2).[1] A SÁ-nai-hegyen Mázes lÁtta âza mintÁt", a mennyei templom âz makettjÁt" vagy kicsinyÁ-tett máisÁt (lÁsd 2Máz 25:9, 40).[2] A Mázes Által Áp-tett templomot a SzentÁ-rÁs âza mennyei dolgok ÁbrÁzolatainak", szenthelyÁt pedig âzaz igazi... máisolatÁnak" nevezi (Zsid 9:23-24). A fÁldi templom Ás szolgálatai kÁlÁnleges bepillantÁst adnak a mennyei templom rendeltetÁsÁbe.

A SzentÁ-rÁs vÁges-vÁgig

utal a mennyei szentÁly vagy templom lÁtezésÁre (pl. Zsolt 11:4; 102:20; Mik 1:2-3 - Áj prot. ford.)[3].

JÁnos, a lÁtnok, lÁtomÁsban lÁtta a mennyei templomot. Azt mondta rÁla, hogy az âza mennyben a bizonyÁgtel sÁtorÁnak temploma" (Jel 15:5), Ás âzIsten temploma a mennyben" (Jel 11:19). LÁtta ott azokat a tÁrgyakat is, amelyek mintÁjÁra a fÁldi templom szenthelyÁnek berendezÁse kÁszÁlt, mint pÁldÁul a hÁtÁigÁ gyertyatÁ (Jel 1:12) Ás a fÁstÁloltÁr (Jel 8:3). LÁtta ott a szÁvetsÁg lÁdjÁit is, amely hasonlÁ volt a fÁldi szentek szentjÁben levöhÁz (Jel 11:19).

A mennyei fÁstÁloltÁr

Isten trÁnja előtt Áll (Jel 8:3; 9:13). Ez a trÁn Isten mennyei templomÁban van (Jel 4:2; 7:15; 16:17). TehÁt a mennyei trÁnterembeli jelenet (DÁjn 7:9-10) a mennyei templomban van. A vÁgső bÁntetÁs ezÁrt Isten templomÁbÁ indul ki (Jel 15:5-8).

VilÁgos tehÁt, hogy a

SzentÁ-rÁs a mennyei templomot mint valÁsÁgos helyet (Zsid 8:2) mutatja be, nem pedig mint jelkÁpet vagy elkÁpzelÁst.[4] A mennyei templom Isten elsődleges lakÁshelye.

Á

Szolgálat a mennyei templomban

A templom Ázzenete a megváltás Ázzenete volt. Szolgálatait Isten az evangélium hirdetésére használta fel (Zsid 4:2). A földi templomszolgálat ázjelkép volt, vagy példázat (gárárgázi parabolái) a jelenkori időre"- Krisztus első adventjéig (Zsid 9:9-10). ázEnnek az evangéliumi példázatnak a jelképe ász szertartása Ájltal akarta Isten Izrael hitét a viláig Megváltásjának, Isten Bárányjának (aki elveszi a viláig bűneit) Áldozatára ász papi szolgálatára Ásszpontosáni (Gal 3:23; Jn 1:29)."[5]

A templom Krisztus szolgálatának három szakaszát viláig-totta meg: (1) a helyettes-tő Áldozatot, (2) a papi káribenjárást ász (3) a vágó Á-tétet.

A helyettes-tő Áldozat. Jázusnak, a bűn bocsánatát árttá halálát jelképezte minden templomszolgálat, kinyilatkoztatva azt az igazságot, hogy ázvárontás nálkái nincs bűnbocsánat" (Zsid 9:22). Az Áldozatok az alábbi tényeket szemléltették:

1. Isten Á-tétele a bűn felett.

Mivel a bűn mályen gyákerező lázadás minden ellen, ami já, tiszta ász igaz, azt nem lehet bántetlenül hagyni. ázA bűn zsoldja halál." (Rám 6:23)

2. Krisztus

helyettes-tő halála. ázMindnyájan, mint juhok, eltövelyedtünk... de az Ásr mindnyájunk vötkét öreá veté." (Ása 53:6) ázKrisztus meghalt a mi bűneinkért az Á-rások szerint." (1Kor 15:3)

3. Isten gondoskodik

az engesztelő Áldozatról. Az Áldozat ázKrisztus Jázus... akit Isten eleve rendelt engesztelő Áldozatul hit Ájltal, az Ő váráben" (Rám 3:24-25). ázMert azt [Krisztust], aki bűnt nem ismert, [Isten] bűnté tette Ártánk hogy mi Isten igazsága legyánk öbenne." (2Kor 5:21) Krisztus, a Megváltás, magára vette a bűn bántésát. Ezért ázKrisztussal Ágy bántak, ahogy mi megördemelnánk, hogy mi olyan bántásban részesüljünk, amelyet Ő megördemel. Eltötköt a mi bűneinkért, amelyekben semmi része nem volt, hogy mi felmentést kapjunk az Ő igazságjért, amelyben nekünk semmi részünk nincs. Elszenvetde a mi halálunkat, hogy mi elnyerhessük az Ő Áletét." áz[...]" ász az Ő sebeivel gyágyulánk meg." (Ása 53:5)"[6]

A földi templom Áldozatai

isméltötek. A megváltásnak ezt a szertartásokban kifejezett példázatot Ávról Ávre felidöztök, elismétk, mint egy tárténetet. Ezzel ellentben a valáság - Urunk valáságos engesztelő halála a Kárlvári Án - egyszer s mindenkorra

megtérítést (Zsid 9:26-28; 10:10-14).

Krisztus a kereszten az ember bűnözését a teljes ájrat megfizette. Ezzel eleget tett a mennyei igazságszolgálatnak. A térvány oldalára nézve Isten megkegyelmezett a világnak (Róm 5:18). Az engesztelés, illetve megbékélés megtérítést a kereszten, ahogy azt az ájldozatok előre jelezték. A bűnbánás bűnös bázhat Urunknak ebben az elggett cselekedetben.[7]

A papi kázbentárás. Ha az ájldozat kiengesztelte Istent a bűn miatt, miért volt szakság a papra?

A pap szerepe felvta a figyelmet arra, hogy szakság van kázbentárásra a bűnös a szent Isten káztt. A papi kázbentárs megmutatja, milyen súlyos dolog a bűn a elidegenedés, amit a bűn hozott létre a bűntelen Isten a bűnös teremtmény káztt. Ahogy minden ájldozat előre jelezte Krisztus halálát, áppgy minden pap előre jelezte Krisztus kázbentársi szolgálatát, amelyet, mint főpap, a mennyei templomban végez. Mert egy az Isten, egy a kázbentárs is Isten a emberek káztt, az ember Krisztus Jzus." (1Tim 2:5)"[8]

1. Kázbentárs a

engesztelés. Az engesztelő vör alkalmazsa a pap kázbentársi szolgálatát alatt az engesztelés egyik formájának volt tekinthető (3Máz 4:35). A magyar engesztelés" szakság kát, egymást elidegenedett szemly megbékélésére utal. Ahogy Krisztus engesztelő halála megbékéltette a világot Istennel, kázbentárs, bűntelen letnek árdemei a helyettes-tő halála az Istennel való megbékélést, illetve kiengesztelést szemlyes valósság teszi a h-vő számára.

A ávitai papság mutatja

be azt a megmentő szolgálatot, amelyet Krisztus végez a halála a feltámadása a. Főpapunk, aki a mennyei Felsőg királyi szakságnek jobbára le", aki a szent helynek a amaz igazi sájornak szolgálatát" szolgálat, aki amelyet az ásr, a nem ember áp-tett" (Zsid 8:1-2).

A mennyei templom a nagy

írny-t kázpont, ahol Krisztus papi szolgálatát végz a dvsságánk árdékben. Ö mindenáppen ádvz-theti is azokat, akik őáltala járulnak Istenhez, mert mindenha a, hogy esedezk árték." (Zsid 7:25) Ez arra bájtor-t, hogy járuljunk ábizalommal a kegyelem királyi szaksághez, hogy irgalmasságot nyerjünk, a kegyelmet találjunk, alkalmas időben való segátság" (Zsid 4:16).

A földi templomban a papok

kötele szolgáltatást teljesítettek - a naponta szolgáltatókat a szenthelyen, vagyis az első helyiségben (lásd e könyv 4. fejezetét), és az önkéntes szolgáltatókat a szentek szentjében, vagyis a második helyiségben. Ezek a szolgáltatók mutatják be Krisztus papi szolgáltatóit.[9]

2. A szenthelyen végzett szolgálat. A templom szenthelyén végzett papi szolgálatot a kőzbenjárás, megbocsátás, megbökés és helyreállítás-társ szolgálatoként lehetne jellemezni. Mint folyamatos szolgálat, állandós lehetőséget nyújtott a bűnösnek arra, hogy Isten elé járuljon a pap kőzetésével.[10] Ez azt az igazságot jelképezte, hogy a bűnbánás bűnös Krisztus papi kőzbenjárás szolgálatával azonnal és állandósan Isten elé járulhat (Ef 2:18; Zsid 4:14-16; 7:25; 9:24; 10:19-22).

Amikor a bűnbánás bűnös[11] álladozati állatot vitt a templomba, kezét az állat fejére tette, és megvallotta bűntetteit. Ez a cselekedet a bűnös bűnt és megbökését jelképesen állhelyezte az álladozatra. Ennek eredményeként bocsánatot nyert bűnre.[12][13] Ahogy a "The Jewish Encyclopedia" mondja: "A közhelyese az álladozat fejére szokásos szertartás, amely által a helyettesítés és a bűn állhelyezése megtörténik." "Minden álladozatban benne van a helyettesítés gondolata; az álladozat foglalja el a bűnös ember helyét."

A bűnálladozat vére

kötelekóppen alkalmazták: a) Bevitték a szenthelyre, a belső fűgény elé hintették, és a füstölő szarvaira kenték (3Mz 4:6-7, 17-18). b) Ha nem vitték be a templomba, akkor a pitvarban az álladozati oltár szarvaira kenték (3Mz 4:25,30), és a pap megette az álladozat húsának egy részét (3Mz 6:25-26, 30). Az álladozás minden esetben megtörtént, hogy bűntetteik és szímadási kőteleztségük állt a templomra és a papságra.[14]

Ebben a szertartási

eljárásban a templom magára vállalta a bűnbánás bűnösségét és felelősségét - legalábbis arra az esetre -, amikor a bűnbánás álladozati mutatott be, és megvallotta tővéseit. Majd Isten bocsánatának és jóváhagyásának tudatában ment el. A valóságban pedig, amikor a Szentlélek bűnbánatot ábreszt a bűnös szívében, és arra indítja, hogy fogadja el Krisztust mint Megváltóját és Urát, Krisztus magára vállálja bűneit és felelősségét. Isten ingyen megbocsát neki. Krisztus a hűvő keze és helyettese."[15]

A szenthelyen folyó

szolgálat az egyóre állszpontos-t az előkóppen és a valóságban. Krisztus papi szolgálatát intézkedik a bűnös bocsánatának és Istennel való megbökéséről (Zsid 7:25). "Krisztusért Isten megbocsát a bűnbánás bűnösnek, neki tulajdon-tja Fiának igaz jellemét és engedelmességét, megbocsátja bűnt, és gyermekeként beá-ja nevét az állat kőnyvébe (Ef 4:32; 1Jn 1:9; 2Kor 5:21; Rm 3:24; Lk 10:20). Ha a hűvő Krisztusban marad, Urunk a Szentlélek által úgy megerősíti, hogy lelki megörök, és kifejlődnek benne az Isten jellemét tákröző erők és kegyelmi ajándékok (2Pt 3:18; Gal 5:22-23)."[16] A szenthelyen folyó szolgálat a hűvő megigazulását és megszentelődését eredményezi.

A végzettség-teszt. Az engesztelési nap eseményei Isten
 első tesztelésének három szakaszát mutatja be. Ezek a következők: a) "A
 millennium előtti tesztelés" (vagyis "a vizsgálati tesztelés"), amelyet "az
 advent előtti tesztelés" is neveznek; b) "a millenniumi tesztelés"; c) "a
 végrehajtási tesztelés", ami a millennium végén történik.

1. A szentek szentjében folyó

szolgálat. A

papi szolgálat második része elsősorban templomkézpontú, amely a templomot Isten
 népe előtt hivatott megtisztítani. A szolgálatnak ez a formája, amely a
 templom szentjére összpontosult, Isten amelyet csak a főpap végezhetett, a
 vallási évszabványra korlátozott.

A templom megtisztításához

kecskebakra volt szükség - az Ábrahám kecskebakra Isten a bűnbakra (hőberő 'azí'zel).
 Az Ábrahám kecskebakra megáldásával a főpap engesztelést végzett "a
 szentélyt" [azaz e fejezet szerint a szentek szentjéért], a gyülekezet
 szentjéért (a szentélyt) és az oltárt (amely a pitvarban volt) (3Móz 16:20;
 v. 16:16-18).

A főpap bevitte a szentek

szentjébe az Ábrahám kecskebakra végzettségét, amely Krisztus végzettségét jelképezte, Isten
 jelenlétében kézzel a kegyelem királyi székére - a Tízparancsolatot
 tartalmazó frigidá fedélre - hintette, hogy ezzel eleget tegyen Isten szent
 végzettségének. Ez a tette azt a felmerhetetlen írat jelképezte,
 amelyet Krisztusnak kellett megfizetnie a mi bűnünkért, Isten azt, hogy Isten
 mennyire szeretné népe előtt magával megbékéltetni (v. 2Kor 5:19). Majd ezzel a
 végzettséggel megkente a szentélyt és az oltárt, amelyet az évszabvány minden
 napján meghintettek a bevallott bűntetteket jelképező végzettséggel. Ezáltal a főpap
 engesztelést végzett a templomért és a népeért, Isten mindkettőt megtisztította
 (3Móz 16:16-20, 30-33).

Á

Á

Ezután a főpap, aki

Krisztust mint kézzel végzettségét jelképezte, magára vette a bűnt, amely addig
 beszennyezte a templomot, Isten áthelyezte azt az őt kecskebakra, Azízelre. Majd
 a bűnt kivett Isten népe előtt tisztelettel. Ez a cselekmény eltávolította a népe
 bűnt, amely előzőleg jelképesen átkerőlt a bűnbánás bűnről a templomra a

naponkénti bocsánatszerző szolgáltatáinak valóban vagy háosaín keresztá. Ezzel a templom megtisztult, és felkészült a kárvetkező évi szolgáltatásra (3Máz 16:16-20, 30-33)[17]. Így minden elrendeződött Isten és népe között.[18]

Az engesztelési nap a bűn megsemmisítésével foglalkozó áttétele folyamatát mutatja be. Az ezen a napon elvégzett engesztelés áz előre jelezte, hogy Krisztus árdemei által valógál ártákre megszűnik a bűn, és ezzel az egész világegyetem, megkökölve, Isten harmonikus uralma alá kerül.[19]

Á

2. Azázel, a bűnbak.

A háber Azázel

éžé bűnbak' (menekülési bak) fordáisa", és a Vulgata caper emissarius, élkálátt bak' (3Máz 16:8) kifejezéséből származik.[20]

Máz 3. kányve 16.

fejezetnek figyelmes tanulmányozása során kiderül, hogy Azázel Sítáit jelképezi, és nem Krisztust, ahogy egyesek gondolják. Ezt a magyarázatot az alábbi árvék támasztják alá: éž(1) A bűnbakot nem árták meg áldozatként, és ezért nem lehetett a bűnbocsánat eszkáze. Mert éžvántás nélkül nincs bűnbocsánat" (Zsid 9:22). (2) Mág mielőtt a bűnbak belépett a szertartásba, az ásr bakjának váre teljesen megtisztította a templomot (3Máz 16:20). (3) Ez a szakasz a bűnbakot olyan személyes lánykát kezeli, aki ellentéte és ellensége Istennek (3Máz 16:8 szá szerint ágy hangzik: éEgyiket Jahvának, a másikat pedig Azázelnek'). Ezért a templomi páldázat szerepében kárvetkezetesebb az ásr bakját Krisztus jelképeknek, és a bűnbakot - Azázelt - Sítáin jelképeknek tekinteni.[21]

3. Az áttétele

kálátnáző szakaszai. Az engesztelés napi bűnbak szertartása a Golgotán tálra, a bűnkárd és valógső megoldásáira, a bűn és Sítáin számmúcsáre mutatott. éžA bűn miatti teljes felelősség Sítáinra, a bűn szerzőáre és a felbujtára hájru vissza. Sítáin és ásszes há-ve, valamint a bűn minden hatása elpusztul, és eltűnik a világegyetemből. Az áttétele általi engesztelés tehát teljesen megkökölte és ásszehangolt világegyetemet hoz látre (Ef 1:10). Ez az a valógső cöl, amelyet Krisztusnak a mennyei templomban végzett szolgálata második és utolsó szakasza valásá-t meg.[22] Ez az áttétele vágleg igazolja Istent a világegyetem előtt.[23] Az engesztelés napja a valógső áttétele hájrom szakaszát ábrázolta:

a) A bűntá eltávoláisa a

templombá ásszefágg az áttétele első vagy pre-adventi szakaszával. Ez éžaz átle kányvában feljegyzett nevekre irányul, mint ahogy az engesztelési nap arra irányult, hogy a bűnbáná bűntá bevalott bűntől a templom megtisztuljon. Az álhá-vők kiostáládnak; az igazi há-vők hite és Krisztussal való egysége ismét

nyilvánvalóvá lesz a húsges világgegyetem előtt, és a bűntetteik kitárthatnak." [24]

b) A bűnbak pusztába való

úszése azt jelképezi, hogy Szentin ezer esztendeig az elhagyott földön lesz. Ez az ezer év a másod adventkor kezdődik, és egybeesik a végső tétel második szakaszával, amely a mennyben lesz (Jel 20:4; 1Kor 6:1-3). Ez a millenniumi tétel a gonoszok feletti tétel tekintését tartalmazza, a megváltottaknak pedig áldást jelent, mert megláthatják, Isten hogyan kezeli a bűnt és a kárhozatra telt bűnsíket. Ez világoszt ad minden olyan kérésre, amelyet a megváltottak feltehetnek Isten kegyelméről és igazságos voltáról (lásd a kényv 26. fejezetét).

c) A tiszta tőbor az

tétel harmadik, azaz végrehajtsi szakaszának kétévetkezéseit jelképezi: tűz pusztítja el a gonoszokat, és megtisztítja a Földet (Jel 20: 11-15; Mt 25:31-46; 2Pt 3:7-13; lásd a kényv 26. fejezetét).

Á

A mennyei templom a próféciában

A fenti fejtegetésben az

előkép valószínűleg szempontjából vizsgáljuk a templomot. Most megnezzük ezt a próféciában.

A mennyei templom

felkenetése. A

Dániel 9. feje. 70 hetes próféciája Krisztus mennyei templomban végzett papi szolgálata megkezdését jelöli meg. A 490 év egyik utolsó eseménye a "szentek szentjének" felkenetése (Dánin 9:24; lásd a 4. fejezetet). A "szentek szentje" kifejezés a héber "szó" szék szerinti fordítása.

Ahogy a földi templomot

beiktatásakor szent olajjal szentelték fel szolgálatára, a mennyei templomot is fel kellett szentelni a felavatásakor Krisztus kézenjárásával szolgálatára.

Mennybemenetellel, amely nem sokkal halála után megtörtént (Dánin 9:27)[25], Krisztus megkezdte szolgálatát mint főpap és kézenjárónk.

A mennyei templom

megtisztítása. A

mennyei templom megtisztításáról a Zsidókhoz írt levél ezt mondja: "csaknem minden évvel tisztítják meg a templom szerint, és várontás nélkül nincs bűnbocsátás. Annakokért székges, hogy a mennyei dolgok ábrázolatai effélekkel tisztítassanak meg, maguk a mennyei dolgok ezekenél kézenjáró dozatokkal" -

Krisztus drága vérével (Zsid 9:22-23).

Különböző rágalmazók

az alábbiak szerint értelmezték ezt a bibliai tanítást. Henry Alford megjegyezte, hogy "ez magának a mennynek is meg kellett tisztulnia, és meg is tisztult Krisztus engesztelő vére által." [26] B. F. Wescott megjegyezte: "Elmondható, hogy még a mennyei dolgok is, amennyiben megvalósultak az ember eljuttatásának feltételeit, a bűnbeesés által álltak valamit, ami megtisztítást igényelt." Krisztus vére volt az - mondta -, ami rendelkezésre állt a földi templom mennyei előképének megtisztására". [27]

Ahogy Isten népe hit által

a bűnt a bűntudozatra helyezte, és azok jelképesen átkerültek a földi templomra, az ájszavetségi idejében a bűnbánás bűns bevallott bűne hit által ugyanógy áthelyeződik Krisztusra. [28]

és ahogy a jelképes

engesztelési napon a földi templom megtisztása eltávolította az ott felhalmozódott bűnt, a mennyei templomot a mennyei kárvételekben feljegyzett bűntettek végtelen eltávolítása tisztítja meg. A feljegyzéseket azonban végtelen kitárlás előtt megvizsgálják, és megállapítják, ki jogosult arra, hogy bűnbánata és Krisztusba vetett hite által belépjen Isten árk országába. A mennyei templom megtisztása ezért vizsgálatot, illetve áttétet is magában foglal, [29] ami teljesen ákrázi az engesztelési nap áttétnapi jellegét. [30] Az áttételnek, amely javahagyja annak eldöntését, ki ádvázál, átkerhozik el, a második advent előtt kell megtértenie, mert Krisztus a jutalmával tér vissza, hogy megfizessen "mindenkinek, amint az ő cselekedete lesz" (Jel 22:12). Akkor sájtán vándjai is választ kapnak (v. Jel 12:10).

Mindazok, akik őszintén

megbántják bűntüket, és hit által igénylik Krisztus engesztelő véreit, bocsánatot nyerne. Amikor ebben az áttételben a névre sor kerül, és nyilvánvaló lesz, hogy felítátek Krisztus igazságának palástjába, Isten eltérli bűntüket, és ezeket a hávóket máttának tartja az árk áttételre (Lk 20:35). "Aki győz - mondta Jézus -, az fehér ruhákba íttázik; és nem tártá ki annak nevét az áttétel kárvételeiből, és vallást teszek annak nevére az áttétel Atyám előtt és az ő angyalai előtt" (Jel 3:5).

Dániel prófétája kinyilatkoztatja

a vizsgálati áttétel jellegét. Még a földön a kis szarv által jelképezett hitehagyás hatalomát Isten és népe elleni istenkáromlás és áldozó munkáját (Dán 7:8, 20-21, 25), királyi szövek kerékre, és Isten felágyel a végső áttételben. Ez az áttétel a mennyei templom trétermében, mennyei tanók jelenlétében tártá. Amikor a tártá nyszók helyet foglal, megnyitják a kárvételeket, jelezve, hogy a vizsgálati eljárás elkezdődött (Dán 7:9-10). Csak eme áttétel után pusztán el Isten a hitehagyás hatalmat (Dán 7:11). [31]

Az Ő-tŐlet ideje. Mind Krisztus, mind az Atya rŐszt vesz a vizsgŐlati Ő-tŐletben. Krisztus, mielőtt Őz az Őgnek felhőiben", visszatŐr a fŐldre, mint Őz Emberfia" megy Őz az Ő-regkorŐhoz", Istenhez, az AtyŐjhoz, Ős elŐje Őjll (DŐjn 7:13). Mennybemenetele Őta Krisztus fŐpapkŐnt, kŐzbenjŐrŐkŐnt szolgál Isten elŐtt (Zsid 7:25). De ekkor azŐrt megy az AtyŐjhoz, hogy Őjvegye az orszŐgot (DŐjn 7:14).

1. Krisztus papi

szolgŐlatŐnak elhomŐlyosŐ-tŐisa. DŐjniei 8. fejezete beszŐl a jŐs Ős rossz kŐzŐtti kŐzdelemrŐl Ős Isten vŐgsŐ gyŐzelmŐrŐl. Ez a fejezet kinyilatkoztatja, hogy Krisztus fŐpapi szolgŐlatŐnak megkezdŐse Ős a mennyei templom megtisztŐ-tŐisa kŐzŐtt egy fŐldi hatalom elhomŐlyosŐ-tja Krisztus szolgŐlatŐt.

Ebben a lŐtomŐjban a kos

jelkŐpezte a mŐdŐ-perzsa birodalmat (DŐjn 8:3), a kŐt szarv pedig, amelyek kŐzŐl a magasabb nŐvekedett kŐsŐbb, vilŐgosan ŐjbrŐjzolta a birodalom kŐt szakaszŐt. A perzsa rŐsz emelkedett fel kŐsŐbb. Amint DŐjniei megjŐvendŐlte, ez a keleti birodalom kiterjesztette hatalmŐt Őznapnyugat, Őszak Ős dŐl felŐ", Ős Őz naggyŐ lett (DŐjn 8:4).

A nyugatrŐ jŐvŐ kecskebak

GŐrŐgorsŐgot jelkŐpezte, a nagy szarv pedig Nagy SŐndort (DŐjn 8:21). SŐndor, aki Őznapnyugat felŐ" jŐtt, szŐsebesen legyŐzte PerzsiŐt, majd halŐla utŐjn nŐhŐny Ővvel birodalma Őznapnyugatra oszlott" (DŐjn 8:8, 22), Kasszandrosz, Lizimachos, Szeleukosz Ős Ptolemaiosz orszŐgŐira.

Őz Ezek orszŐgai utŐjn" (DŐjn

8:23), mŐs szavakkal, a felosztott gŐrŐg birodalom vŐge felŐ Őz egy kis szarv" tŐmad (DŐjn 8:9). Egyesek Antiochus Epiphanes szŐ-r kirŐly uralomra jutŐsŐt tartjŐk a prŐfŐcia e rŐsze beteljesedŐsŐnek, aki Kr. e. a II. szŐzadban egy rŐvid ideig uralkodott Palesztina felett. MŐsok, a reformŐtorok kŐzŐl is sokan, ezt a kis szarvat RŐmŐvel azonosŐ-ttŐk, mind pogŐny, mind keresztŐny szakaszŐban. Az utŐbbi magyarŐzat pontosan beleillik a DŐjniei Őllyal adott meghatŐrozŐsba, mŐ-g az elŐbbi nem.[32] FigyeljŐk meg az alŐbbiakat:

a) A kis szarv hatalma a

gŐrŐg birodalom bukŐsŐtŐ Őz utolsŐ idŐig" terjed (DŐjn 8:17). Csak RŐm - a pogŐny Ős a pŐpai - felel meg ennek az idŐ meghatŐrozŐsnek.

b) DŐjniei 2., 7. Ős 8.

fejezetŐnek prŐfŐciŐji pŐrhuzamosak egymŐssal (lŐsd a prŐfŐtikus pŐrhuzamot ŐjbrŐjzoltŐ tŐblŐizatot e kŐnyv 365. oldalŐjn). A DŐjniei 2. fej. szerinti szobor nŐgy fŐme Ős a DŐjniei 7. fejezetŐben ŐjbrŐjzolt nŐgy fenevad ugyanazokat a birodalmakat kŐpviseli: Babilont, MŐdŐ-PerzsiŐt, GŐrŐgorsŐgot Ős RŐmŐt. A kŐt, vasbŐl Ős cserŐpbŐl ŐllŐ IŐbfej Ős a negyedik fenevad tŐ-z szarva a darabokra hullott RŐmŐt ŐjbrŐjzolja; ezek a felosztott Őllamok fennmaradnak a mŐsodik adventig. FigyeljŐk meg, hogy mind a kŐt prŐfŐcia RŐmŐt tartja GŐrŐgorsŐg

utádjának és a második advent és a végé-tőlet előtti utolsó birodalomnak. Dániel 8. fejelet kis szarva beleillik ugyanebbe a meghatározásba; ez káveti Gárgorszigot, és természetlál mád don romba döl, vagyis ázköz árintése nélkül rontatik meg" (Dán 8:25; v. Dán 2:34).[33]

c) Mád-Perzsiát Dániel áznagy"-nak nevezi, Gárgorszigot ázigen nagy"-nak, (Dán 8:4,8-9), a kis szarvra pedig azt mondja áznagyon megnöve". Ráma, az egyik legnagyobb világhatalom megfelel ennek a meghatározásnak.

d) Csak Ráma terjesztette ki birodalmát dőre (Egyiptomra), keletre (Macedóniára és Kis-Ázsiára) és áza ká-vánatos fald felő" (Palesztinára), pontosan ágy, ahogy a práfácia megjvndálte (Dán 8:9).

e) Ráma kelt fel áza seregnek fejedelme", a ázfejedelmek fejedelme" ellen (Dán 8:11,25), aki nem más, mint Jázus Krisztus. ázEllene és nápe ellen, valamint temploma ellen a rámai hatalom vótelenül megdábentő harcot v-vott. Ez a jellemzős Rámának mind pogány, mind pápai szakaszra vonatkozik. Mág a pogány Ráma ellenállt Krisztusnak, és valásággal lerombolta a jeruzsálemi templomot, a pápai Ráma tőnylegesen elhomályosította Krisztusnak a bűnsákkört a mennyei templomban folyó papi, kázbenjári szolgálát (Zsid 8:1-2) azzal, hogy azt olyan papsággal helyettesíti, amely emberek kázbenjárija által akar bűnbocsánatot ká-nálni.[34] (Lásd a 13. fejezetet.) Ez a hitehagyó hatalom valásban ázfáldre veti az igazságot, és cselekszik, és já szerencsése van" (Dán 8:12).

2. A helyreállás, megtisztás és Á-tőlet ideje. Isten

nem engedi, hogy a Krisztus főpapi szolgálataira vonatkozó igazság elhomályosítsa a vótelenségig tartson. Húsóges, istenfő emberek őtjén meglevenette ágyó. A reformációs rászlegesen őra felfedezte Krisztus kázbenjári szerepét, és ezzel nagy ábredést hozott a keresztény világban. De mág tább igazság várt feltárisra Krisztus mennyei szolgálataira.

Dániel látomása jelezte, hogy Krisztus szerepe - mint főpap - kálál nsen kiemelkedő lesz ázaz utolsó idő" kázeledtével (Dán 8:17), ázámikor elkezd a kálál nleges munkáját - a megtisztást - az Á-tőletet - az Állandás kázbenjári szolgálatain ká-vál (Zsid 7:25).[35] A látomás meghatározta, mikor kezd el Krisztus ezt a valáságos engesztelősnapi szolgálatot - a vizsgálati Á-tőlet munkáját (Dán 7) - és a templom megtisztást: ázkátezer és háromszáz estvíg és reggelig, azután kiderül a szentély igazsága" (Dán 8:14)[36] (Kátezerháromszáz estig, reggelig, aztán tiszta lesz a szentély." - Ásj kat. ford.). Mivel a látomás az utolsó időre utal, a szentély, amelyről beszól, nem lehet a földi templom, mert az Kr. u. 70-ben elpusztult. Ezért a práfácia minden bizonnyal az Ájszávetsóg templomára, a mennyei templomra vonatkozik, arra a helyre, ahol Krisztus ádvásságánk árdékben vógi a szolgálatait.

Mit jelent a 2300 nap vagy

"2300 este és reggel" az eredeti hűben? [37] Másztes 1. könyve szerint egy "este és reggel" az egy nap. Ahogy e könyv 4. és 12. fejezetében láttuk, a jelöléses próféciában az idő szintén jelöléses, egy próféta nap egy évet jelent. Tehát ahogy a százasok során sok keresztény hitte, a Dániel 8. fejezet 2300 napja 2300 valóságos évet jelent. [38]

a) Dániel 9.

fejezethez a Dániel 8. fejezete a kulcs. Isten megbízta Gábrielt, hogy "Értse meg" Dániellel "a látást" (Dániel 8:16). De a látomás hatása olyan megrázó volt, hogy Dániel beteg lett, és Gábrielnek abba kellett hagynia a magyarázatot. A fejezet végén Dániel megjegyezte: "Élmélynél ezen a látáson, és senki sem értette" (Dániel 8:27).

E felbeszárás miatt

Gábrielnek el kellett halasztania az időszakra vonatkozó magyarázatot - a látomás egyetlen olyan részletét, amelyet még nem magyarázott meg. Dániel 9. fejeletje: Gábriel visszatért, hogy befejezze megbeszárását. Dániel 8. és 9. fejezete tehát összefügg. Az utóbbi a 2300 nap titkának kulcsa. [39] Amikor Gábriel megjelent, ezt mondta Dánielnek: "Éljél, hogy megjelentsem... vedd eszedbe az éret a százasat, és értse meg a látomás" (Dániel 9:23). Itt visszautal a 2300 napra a látomásra. Az a tény, hogy a Dániel 8. fejelet látomásának időelemét akarja megmagyarázni, világossá teszi, miért vezet be magyarázatát a 70 hetes próféciával.

A 70 évet, vagyis 490 év a

zsidóknak és Jeruzsálemnek "Ézsaiás" (Dániel 9:24). Az alapul szolgáló hűber száza a chítak. Bár ezt az éret csak egyszer használja a Szentírás, jelentése egy év hűber forrásból [40] [41] megérthető. A Gesenius által összeállított ismert hűber-angol száztér szerint ez azt jelenti, hogy "Ézsaiás" vagy "Ézsaiás".

Ezzel a hűttérel Gábriel

magyarázata nagyon világos. Elmondja Dánielnek, hogy a 490 évet el kell venni a hosszabb időszakból, a 2300 évből. A 490 év kiindulópontja Gábriel "Ézsaiás Jeruzsálem éretétől való százasat keletkezését" jelöli meg (Dániel 9:25), ami Kr. e. 457-ben, Artaxerxes uralkodásának hetedik évében történt (lásd a 4. fejezetet). [42]

A 490 év Kr. u. 34-ben éret

végét. Ha a 2300 évből elveszünk 490 évet, marad 1810 évünk. Mivel a 2300 év 1810 évvel haladja meg a Kr. u. 34. évet, eljutunk 1844-hez [43]

b) Krisztus

szolgálatának teljesebb megértése. A XIX. század elején sok keresztény - köztük baptisták, angol kálvinisták, metodisták, lutheránusok, anglikánok, epizkopálisok,

kongregacionalisták és mások - behatároltan tanulmányozták Daniél 8. fejezetét.
 Ezek a bibliakutatók úgy tartották, hogy nagyon fontos események fognak a 2300 év végén történni. Annak megfelelően, ahogy ők értelmezték a kis szarv hatalmát és a szentélyt, arra számítottak, hogy ez a prófétikus időszak az egyház megtisztításával, Palesztina és Jeruzsálem felszabadításával, a zsidók hazatérésével, a történelmi vagy mohamedáni hatalom bukásával, a pápaság megsemmisítésével, az igazi istentisztelet helyreállításával, a földi millennium megkezdésével, az általános napjával, a földnek tűz általi megtisztításával, illetve a másod adventtel fogja véget érni.

E javítási munkák egyik sem valósult meg, és családok azok, akik ebben hittek. Családjaik selymessé válnak arányban állt a megjavított esemény jellegével. Nyilvánvaló, hogy azoknak a családja, akik Krisztus visszajövetelét várták 1844-ben, sokkal inkább voltak azok, akik a zsidók Palesztinába való visszatérésére számítottak.[46]

Á

Á

Családjaik káprázatosban sokan felhagytak a prófétikus tanulmányozásával, vagy elvetették a prófétikus magyarázatnak történelmi mádját, ami ezekhez a káprázatos munkákhoz vezetett.[47] Egyesek azonban - sok imával nagy alaposítással - továbbtanulmányozták ezt a prófétikus és a szentély tanát. Továbbra is hitték, hogy Krisztus a mennyi templomban szolgál majd. E szolgálattal kapcsolatosok az új megújítás volt erőfeszítéseik jutalma. Felismerték, hogy az ösegyház és a reformáció történelmi prófétikus hite mindig örökben van. Prófétikus időszámaik valóban helyesek voltak. A 2300 év 1844-ben ért véget. Abban tartottak - mint minden korabeli magyarázó -, hogy nem történtek, milyen eseményeknek kell történnie e prófétikus időszak végén. A Krisztus szentélyszolgálatára kapott új világosságuk családjaikat reményteljes és újratámasztotta.[48]

Amikor a templomra szánt bibliai tanításokat vizsgálták, rájártak arra, hogy Krisztus 1844-ben az akkorhoz ment, és főpapi szolgálatainak utolsó szakaszát kezdte el a mennyi templomban. Ez a szolgálat a szentély engesztelés napi megtisztításával előképezett valóságos megtisztítás volt, amit Daniél 7. fejezetében az advent előtti vizsgálati áttekintéstől leírja.

Ez az új megújítás Krisztus mennyi szolgálataira és a történelmi keresztyáni hittől. Inkább

ennek a hitnek a logikus és elmaradhatatlan beteljesése; csak utolsó napi megjelenése és beteljesése annak, amire a prófécia helyezi a hangsúlyt, amikor az "Irányító" evangéliumot jellemzi... a világhoz szíves bizonyosítgatásuknak záró szakaszában." [49]

Á

A nagy kezdélem jelentősége a nagy kezdélemben

Dániel 7. és 8. fejelet.

próféciái felfedik az Isten Szentjében a kezelt nagy kezdélem szívesebb területeit és végső kimenetelét.

Isten jellemének igazolása. A

kis szarv cselekedetein keresztül a Szentjében megkérte megkérdejelezni Isten tekintélyét. E hatalom tettei meggyalázták és megtaposták a mennyei templomot, Isten kormányzatának irányítóját. Dániel látomása felhívja a figyelmet a pre-advent területre, amelyben Isten kimondja a kihoztatás területet a kis szarvra, és ezzel magára Szentjénre. A Golgota fennáll minden Szentjéni kihívást megcáfol. Mindenki megérti, és egyetért azzal, hogy Istennek igaza van; hogy nem felelős a bűn problémáijáért. Jelleme tömör, és szereteten alapul a kormányzata megszilárdul.

Isten népeinek igazolása. Míg

az terület elmarasztalja a hitehagyás kis szarvat, "szolgálat" a Felső szentjeinek" (Dániel 7:22 - 9. ford.). Ez az terület nemcsak Istent igazolja a világegyetem előtt, hanem Isten népeit is. Bár a szívesek sorjában a helyzeteket megvetették és a dítők Krisztusba vetett hitüket, ez az terület helyre teszi a dolgokat. Isten népe területben megvalósul Krisztus útja: "Ézvalaki az terület vallást tesz Áram az emberek előtt, Ám is vallást tesz az területen mennyei Atyám előtt" (Mt 10:32; v. Lk 12:8-9; Jel 3:5).

terület és a vizsgálói. Veszélyeztet-e a vizsgálói terület azok a vizsgálói, akik hisznek Jézus Krisztusban? Egyáltalán nem. Az szinte hűvök egységben Ám Krisztussal, és bűznek benne mint a zbenjében (Róm 8:34). Bizonyosságuk ebben az területben rejlik: "Ézvan szívesnk az Atyánál, az igaz Jézus Krisztus" (1Jn 2:1).

Miért van akkor az

elő-adventi vizsgálói terület? Ez az terület nem Isten Ámdeben van, hanem elsősorban a világegyetem Ámdekeit szolgálja. Válaszol Szentjében vándjaira, és arról biztosítja az el nem bukott teremtményeket, hogy Isten csak azokat engedi be országába, akik igazán megérttek. Tehát Isten megnyitja a kapukat, hogy partatlanul vizsgálhassa meg a feljegyzéseket (Dániel 7:9-10).

Minden ember hármas csoportba tartozik:

(1) a gonoszok, akik elvetik Isten tekintélyét; (2) az őszinte hívők, akik hit által, bár zava Krisztus érdemeiben, engedelmeskednek Isten törvényeinek, és (3) akik őszinte hívőknek tűnnek, de nem azok.

Az el nem bukottak

közül felismerik az első csoportot. De ki az igazi hívő, és ki nem? Mindkét csoportba van az a csoport, amely mindazok nevét tartalmazza, akik Isten szolgálatába lépnek (Lk 10:20; Fil 4:3; Dán 12:1; Jel 21:27). A gyülekezetben vannak igaz hívők és álhívők, van bűz és álszentek (Mt 13:28-30).

Isten el nem bukott

teremtésük nem mindentudók; nem tudnak olvasni a szívben. És ezért szívesen van a tálra - Krisztus másodszor eljöttéle előtt -, hogy elküldje a tálra az igazat a hamistól, és megmutassa a figyelő világegyetemen, hogy Isten igazságosan cselekszik, amikor a szívét az őszinte hívőt. Ez Isten és a világegyetem a gyereke, és nem Isten és őszinte gyermekei között. Ezért kell a feljegyzések elnyitni, és megmutatni, kik azok, akik hívőknek vallották magukat, és kik azok, akiknek a neve bekerült az elnyitott könyvbe. [50]

Krisztus ezt az elnyitott

azoknak a meggyőzőknek a példát adta, akik elfogadták a nagy lelki evangéliumi meggyőzést. Mivel nem mindenki valódi tanítvány, aki úgy dönt, hogy keresztény lesz, a király megvizsgálja a meggyőzőket, hogy lássa, kinek van meggyőző ruhája. Ez a ruha a Krisztus hű követőinek tiszta, folt nélküli jellemét. És az egyház és az őszinte és ragyogó fehér gyolcsba "itt állnak, amelyen nincs észlelő vagy szemérmes, vagy valami afféle" (Jel 19:8; Ef 5:27). A fehér gyolcs - mondja a Szentírás - és a szenteknek igazságos cselekedetei" (Jel 19:8), azaz Krisztus igazsága, hibátlan jelleme, amelyben hit által mindenki részesül, aki elfogadja Krisztust szemérmes Megváltóként. [51] Amikor a király megvizsgálja a meggyőzőket, csak azokat tartja őszinte hívőknek, akik felállították Krisztus igazságának palástját, amelyet oly nagy lelki feladattal az evangéliumi meggyőzésekben. Az engedelmeneket pedig, akiknek nincs Krisztus igazságának palástja, bár Isten gyermekeinek vallották magukat, kitűrt az elnyitott könyvből (Iásd 2Máz 32:33).

Az olyan vizsgáló elnyitott

fogalma, amely megvizsgálja mindenkit, aki Krisztusban hívőknek vallja magát, nem mond ellent a kegyelemből hit által való szívvel bibliai tanításának. Pál tudta, hogy egy napon elnyitott elnyitott. Ezért kifejezte azt a vágyát, hogy és találassam őbenne, mint akinek nincs saját igazságom a törvényből, hanem van igazságom a Krisztusban való hit által, Istentől való igazságom a hit alapján" (Fil 3:9). Mindazoknak biztosan van az a szívvel, akik egyesültek Krisztussal. Az utolsó elnyitott advent előtti szakasza hitelesíti az el nem bukott világegyetem előtt azok a szívvel, akik a szívvel a Krisztussal.

De Krisztus nem

szívvel-theti azokat, akik csak kereszténynek vallották magukat, azon az alapon,

hogyan sok jár cselekedtek (lásd Mt 7:21-23). A mennyi feljegyzés tehát nemcsak az igaznak a hamisát, hanem elképzelt és észlelt, hanem bizonyosságot is tesz az angyalok előtt arról, hogy ki az igaz hívő, az áldó és a várományosa.

A szentely tana nem hogy nem fosztja meg a hívőt Krisztus iránti bizalmától, hanem inkább táplálja azt. A szentely tana szemlélettel és megvilágítja a megváltás tervét. A bűnbánás hívő ember számára hisz abban, hogy Krisztus meghalt helyette, ahogy azt az áldozatok jelképezték. Hite által felfelé tekint, hogy megértse, milyen kapcsolatban van a szentely tana az élő Krisztussal, a papi szászszájjal, aki a szent Isten kárelében van.[52]

A kőszentely ideje. Isten azt akarja, hogy mielőtt Krisztus visszajár, áldó és a várományosa szolgálatainak számára eljusson az egész világra. A cselekedetnek a központja az evangélium, amelyet a sárgósság tudatával kell hirdetni, mert "Éljél az ő [Isten] áldozatának" (Jel 14:7). Ez a felszállás figyelmezteti a világot arra, hogy Isten most áldó kezik.

Mi most az igazi nagy engesztelési nap idején? Ahogy a zsidóknak azon a napon meg kellett sanyargatni lelküket (Zsid 23:27), Isten felszállás-tárgyát, hogy tartson bűnbánatot. Mindazoknak, akik szeretnék, ha nevük bent maradna az áldozat kárelében, rendezniük kell dolgaikat Istennel és embertársaikkal Isten áldozatának ideje alatt (Jel 14:7).

Krisztus főpapi szolgálata befejezéséhez közel. Az ember kegyelmi idejének[53] éve gyorsan elszállnak. Senki sem tudja, mikor fogja Isten kihirdetni: "Éljél és figyelj" - mondta Krisztus -, vigyázzatok, és imádkozzatok, mert nem tudjátok, mikor jön el az az idő" (Mk 13:33).

Já lehet a valóságos engesztelési nap felületen, nem kell felülnünk. Jézus Krisztus áldozatként és papként is szolgál a mennyi templomban. "Mivel tehát olyan kiváló főpapunk van, aki járhatott az egeken, Jézus, az Isten Fia, legyenek állhatatosak a hitvallásban. Főpapunk ugyanis nem olyan, hogy ne tudna egyáltalán áldozni gyűngeségekkel, hanem olyan, aki hozzánk hasonlóan mindenben kártörtést szenvedett, a bűntől azonban mentes maradt." (Zsid 4:14-16 - Áj kat. ford.)

Á

Lábjegyzet

1.

A

A Zsidóknakhoz Árt levélben a mennyei templomról beszélt.

A Zsidóknak 8: 2-ben a "szent hely" kifejezés a gárga ta hagia fordítása, a szent hely (dolog) tőbbes számú alakja. Másról is előfordul ez a tőbbes számú kifejezés, pl. Zsidóknak 9:8., 12., 24-25; 10:19. Árt 13:11 versekben. A kálánbőző fordítások azt a benyomást keltik, hogy Krisztus csak a szentek szentjében vagy a szenthelyen szolgál, nem pedig az egész templomban. Ez azért van, mert a fordítások a ta hagiát fokozott tőbbes számnak tartják, amely egyes számban fordítandó. De a Septuaginta Árt Josephus Flavius tanulmányozása során kiderül, hogy a ta hagia kifejezetesen a "szent dolgok"-ra vagy "szent helyek"-re, azaz magára a templomra vonatkozik. Ez az általános kifejezés, amely az egész templomra - szenthelyre Árt a szentek szentjére utal.

Maga a levélben a szövegmagyarázatilag tőbbes számú alátámasztja, hogy a Zsidóknakhoz Árt levélben a ta hagia az egész templomra vonatkozik. A Zsidóknakhoz Árt levélben a ta hagia először a 8:2-ben fordul elő, mégpedig "az igaz sátor" Ártelmezéseként. Mivel a 8:5-ből világos, hogy a "szent sátor" (skene) az egész templomot jelenti, a Zsidóknak 8:2-ben is a ta hagia az egész mennyei templomra vonatkozhat. Nem indokolt a tőbbes számú ta hagiát a Zsidóknakhoz Árt levélben szentek szentjének fordítani. A szövegösszefoglalás szerint a ta hagiát a legtöbb esetben "szent templom"-nak kell fordítani. ("Christ and His High Priestly Ministry", Ministry, 1980. október, 49. oldal).

Az adventista pionírok a földi templom Árt a ta hagia tanulmányozásában arra a következtetésre jutottak, hogy a mennyei templomnak is közt helyisége van. Ez az Ártelmezés a templomról számú tanítások kialakulásának alapját köpezte (Damsteegt, "The Historical Development of the Sanctuary Doctrine in Early Adventist Thought" (kiadatlan közzirat, Biblical Research Institute of the General Conference of Seventh-day Adventists, 1983); v. White: A nagy közzedelem, 369-385; 378-385. oldal).

2.

Â

LÃsd SDA Bible Commentary, jav. kiad., Ellen G. White magyarÃzatai, 6/1082. oldal

3.

Â

Õsi zsidÃ Ã-rÃ;sok tanÃ'sÃ-tjÃ;k, hogy egyes rabbik szintÃn hittek egy valÃ'sÃ;gos mennyei templom lÃtezÃsÃben. Egy rabbi - 2MÃz 15:17-rõl szÃlÃ³ magyarÃzatÃban - kijelentette: "â€žA templom (elhelyezÃse, a fÃlidiÃ) megegyezik a mennyei templomÃval, Ãs a frigylÃda (elhelyezÃse) a mennyei trÃnÃval." (Midrash Rabbah Numbers, hasonmÃs kiadÃs [London; Soncino Press, 1961], I. kÃtet, 4. fejezet, 13. rÃsz, 110. oldal. A zÃrÃjelek az eredetiben is szerepelnek.) Egy mÃsik rabbi a babilÃniai TalmudbÃl idÃzve beszÃlt "â€žA mennyei Ãs fÃlidi templomrÃl" (Sanhedrin, 99 b, I. Epstein szerkesztÃsÃben [London; Soncino Press, 1969]). Egy harmadik megjegyezte: "â€žNincs vÃlemÃnyeltÃrÃs abban, hogy a lenti templom a fenti templom mÃsolata." (Leon Nemoy kiadÃsÃban The Midrash on Psalms, William G. Brauda fordÃ-tÃsÃban [New Haven, Conn., Yale University Press, 1959], Zsolt 30, 1. rÃsz, 386. oldal).

4.

Á

A Zsidókhöz Á-rt levélben valóságos mennyei templomot Ábrázol:
 "A mennyei templom valóságbanak további bizonyítéka az "igazi" jelző a Zsidó 8:2-ben. A mennyei templom az "igazi" vagy "valódi" templom. Az itt Ács 9:24-ben használt görög kifejezés, ahol szintén a mennyei Igekre vonatkozik: alethinós. A görög jelző azt jelenti, hogy "valódi" a csupán "látszólagos" ellentétét.

A görög althés jelzőtől való klasszikus megkülönböztetés miatt, ami a "hamissal" ellentétben "igazit" jelent, az alethinós jelző, amely kétszer szerepel a mennyei szentelyre vonatkozóan, láthatólag egyértelműen a mennyei templom tényleges valóságát jelenti. Ahogy Istent "valóságos"-nak Árja le Jn 17:3, Ács kávetkezően Pál is, példálul az 1Thessz 1:9-ben, az alethinós alkalmazásával, más tulajdonságok is valóságot tákráznak, amennyiben Isten valóságához kapcsolódnak. Minthogy a mennyei templom Isten valóságához kapcsolódik, az annyira valóságos, mint Isten" (Hasel, "Christ Atoning Ministry in Heaven", Ministry, 1976. január, kézilír beszérs, 21c).

5.

Á

Holbrook, "Sanctuary of Salvation", Ministry, 1983.
 január, 14. oldal

6.

Â

White: JÃ©zus Ã©lete, 16-17. oldal

7.

Â

Holbrook, â€žLight in the Shadows". Journal of Adventist Education, 1983. oktÃ³ber-november, 27. oldal

8.

Â

I. m., 28. oldal.

9.

Â

â€žAmint Krisztus szolgálata kÃ©t nagy rÃ©szbÅ¶l Ã©ll, amelyek kÃ©zÃ©l mindegyiknek megvan a rendelt ideje Ã©s megkÃ©ntetÅ¶ helye a mennyei szentÃ©lyben, Ã©gy a jelkÃ©pes szolgÃ©lat is kÃ©t rÃ©szbÅ¶l Ã©llt, a naponkÃ©nti Ã©s Ã©venkÃ©nti szolgÃ©latbÅ¶l, amelyet a szentÃ©ly kÃ©t helyisÃ©gÃ©ben vÃ©geztek" (E. White: PÃ©ntiÃ©rÃ©k Ã©s prÃ©fÃ©tÃ©k, 315. oldal).

10.

Â

A naponkÃ©nti reggeli Ã©s esti Ã©ldozatban a pap az egÃ©sz nemzetet kÃ©pviselte.

11.

Â

A családban az apa képviselte feleségét és gyermekeit, akik nem mutattak be áldozatot.

12.

Â

Lásd például Angel M. Rodriguez, "Sacrificial Substitution and the Old Testament Sacrifices", Sanctuary and The Atonement, 134-156. oldal; A. M. Rodriguez, "Transfer of Sin in Leviticus", 70 Weeks, Leviticus and Nature of Prophecy, szerk. F. B. Holbrook (Washington D. C.; Biblical Research Institute of the General Conference of Seventh-day Adventists, 1986), 169-197. oldal

13.

Â

"Atonement, Day of", The Jewish Encyclopedia, szerk. Isidore Singer (New York N. Y.; Funk and Wagnalls Co., 1903), 286. oldal.
Lásd szintén Hasel, "Studies in Biblical Atonement I. Continual Sacrifice, Defilement, Cleansing and Sanctuary," Sanctuary and the Atonement, 97-99. oldal

14.

Â

Hasel, "Studies in Biblical Atonement I." 99-107. oldal;
Alberto R. Treiyer, "The Day of Atonement as Related to the Contamination and Purification of the Sanctuary," 70 Weeks, Leviticus, Nature of Prophecy, 253. oldal

15.

Â

Holbrook, "Light in the Shadows", 27. oldal

16.

Â

I. m., 29. oldal

17.

Â

LÃ¡sd pÃ©ldÃ¡ul Hasel, â€žStudies in Biblical Atonement II. The Day of Atonement", Sanctuary and Atonement, 115-125. oldal

18.

Â

VÃ¡l. Hasel, â€žThe â€žLittle Hom", the Saints, and the Sanctuary in Daniel 8", a Sanctuary and Atonement-ben, 206-207. oldal; Treiyer, â€žDay of Atonement", 252-253. oldal

19.

Â

Holbrook, "Light in the Shadows", 29. oldal

20.

Â

Válj. "Azazel," SDA Bible Dictionary, jav. kiad.,
102. oldal

21.

Â

Holbrook, "Sanctuary of Salvation", 16. oldal.
Századokon át a bibliamagyarok hasonlóképpen vetkeztek és rejtették. A Septuaginta az Apokompaios-nak fordítja, amely görög szavakból, és rosszindulatú istenséget jelent. Ősi zsidó íráskorban a korai egyházatyák fordításként mondták (SDA Encyclopedia, jav. kiad., 1291-1292. oldal).
XIX. és XX. századi, hasonló nézetű magyarok között van Samuel M. Zwemer, William Milligan, James Hastings és William Smith a presbiteriánus egyházakból; E. W. Hengstenberg, Elmer Flack és H. C. Alleman a lutheránus egyházakból; William Jenks, Charles Beecher és F. N. PeLoubet a kongregacionalista egyházakból; John M'Clintock és James Strong a metodista egyházakból; James M. Gray a református egyházakból; J. B. Rotherhorn a Krisztus tanítványai

kérdés; Ács George A. Barton a Barátok Társaságában. Sokan mások is kifejezték, hogy hasonlóan az idézeteket vallanak (Questions on Doctrine, 394-395. oldal).

Ha az Izzel Szentit ábrázolja, hogyan tudja a Szent-rés (lásd 3Máz 16:10) összekapcsolni őt az engeszteléssel? Ahogy a főpap, miután megtisztította a templomot, a bűnt az Izzelre helyezte, akit az Izzelre eltávolítottak Isten népeből, így Krisztus is, miután megtisztította a mennyi templomot, Isten népe bevallott és megbocsátott bűntetteit Szentünre helyezi, akit az Izzelre eltávolított az Izzelre kelt. "Milyen csodás, hogy annak a dráma az utolsó cselekményeként, amelyben Isten eljött a bűnnel szemben, Isten visszahívta Szentün fejére mindazt a bűnt és vétet, amely eredetileg tőle indult ki, és egykor olyan tragédiát okozott azok életében, akik Krisztus engesztelő vére által megszabadultak a bűntől. Tehát a kelt teljes, a dráma véget ért. Csak akkor mondható igaz, hogy a bűn az Izzelre eltűnt Isten világegyetemből, amikor Szentün, minden bűn szűtője végleg eltűnik. Ilyen értelemben érthető, hogy a bűnbaknak szerepe van az engesztelésben (3Máz 16:10). Amikor az igazak Izzelre, a gonoszok kivágatnak, és Szentün nincs tőbb, csak akkor lesz a világegyetemben olyan teljes körű, mint mielőtt a bűn elkezdődött." (The SDA Bible Commentary, jav. kiad., 1/778. oldal).

22.

Á

Holbrook, "Sanctuary of Salvation", 16. oldal

23.

Á

Treyer, "Day of Atonement", 245. oldal

24.

Â

Holbrook, "Light in the Shadows", 30. oldal

25.

Â

Lásd a 4. fejezetet

26.

Â

Henry Alford, The Greek Testament, 3. kiad.
(London; Deighton, Bell and Co., 1864), 4/179. oldal

27.

Â

B. F. Wescott, Epistle to the Hebrews, 272.,
271. oldal

28.

Â

A bevallott bűnököt Krisztusra helyezve s azokkal szembeállítva igazosan
írják... a mennyei szentelyre" (White: A nagy kezdő, 376,
oldal).

29.

Á

Ez az Á-tÁ©let azokkal foglalkozik, akik Isten gyermekeinek vallottÁjk, ill. valljÁjk magukat. â€ŽA jelkÁ©pes szolgÁjlat idejÁ©n csak azokÁ©rt folyt engesztelÁ©s, akik elözüleg búneiket megbÁjnva Á©s megvallva, Isten elÁ©lÁ©ptek, Á©s búnÁ¼k a búnÁ©rt hozott Ájldozat Á°tjÁjn ÁjtkerÁ¼lt a szenthelyre. Azon a komoly napon, a vÁ©gső engesztelÁ©s Á©s vizsgÁjlati Á-tÁ©let napjÁjn JÁ©zus csak azoknak az Á¼gyÁ©vel foglalkozik, akik magukat Isten gyermekeinek vallottÁjk. A gonoszok megÁ-tÁ©lÁ©se, ami egÁ©szen májs Á©s kÁ¼lÁ¼n munka, kÁ©sőbb tÁ¼rtÁ©nik. â€~Az Á-tÁ©let az Istennek hájzÁjn' kezdődik. â€ŽHa pedig elöszÁ¼r mi rajtunk kezdődik, mi lesz azoknak a vÁ©ge, akik nem engedelmességek az Isten evangÁ©liumÁjnak?" (1Pt 4:17)" (I. m., 428. oldal).

30.

Á

A zsidÁ³ hagyomÁjny hosszÁ° ideje JÁ³m Kippurral ÁjbrÁjzolja az Á-tÁ©let napjÁjt, azt a napot, amikor Isten a trÁ³njÁjn Á¼l, Á©s megÁ-tÁ©li a vilÁjgot. A feljegyzÁ©sek kÁ¼nyvei megnyÁ-lnak, mindenki megjelenik Isten elözt, Á©s sorsa megpecsÁ©telődik. LÁjrd â€ŽAtonement, Day of", The Jewish Encyclopedia; Moris Silverman, Á¼sszeÁjllÁ-tÁjában Á©s szerkesztÁ©sÁ©ben, High Holyday Prayer Book (Hartford, Conn.) Prayer Book Press, 1951), 147, 164. oldal. JÁ³m Kippur a há-vöknek is vigaszt Á©s biztomsÁjgot hoz, mert az az â€Ža nap, amikor az Á-tÁ©let eljÁ¼vetelÁ©nek fá©lelmetes vÁjrsÁjja vÁ©gÁ¼l helyet ad annak a biztos meggyözödÁ©snek, hogy Isten nem marasztalja el azokat, akik tÁ¼redelmesen Á©s alÁjzattal hozzáj fordulnak, hanem igazÁjn megbocsÁjt nekik" (William W. Simpson, Jewish Prayer and Worship [New York; Seabury Press, 1965], 57-58. oldal).

31.

Â

Lásd az Arthur J. Ferch, "The Judgment Scene in Daniel 7", Sanctuary and Atonementben, 163-166, 169. o.

32.

Â

A Dániel könyvét Antiochiai magyarázat
kötetéről lásd W. H. Shea, Selected Studies on Prophetic Interpretation,
25-55. oldal

33.

Â

Shea, "Unity of Daniel", Symposium on Daniel-ben, szerk., F. B. Holbrook (Washington D. C.; Biblical Research Institute of the General Conference of Seventh-day Adventists, 1986), 165-219. oldal

34.

Â

"The Amazing Prophecies of Daniel and Revelation," These Times, 1979. Április, 18. oldal. Lásd szintén: a Maxwell, God Cares, 1/166-173. oldalt és a 12. fejezetet

35.

Â

A földi templomban az engesztelési napon a főpap felfüggesztette a szolgálatát az első helyiségben, és bement a szentek szentjébe. Amikor Krisztus belépett a szentek szentjébe, hogy elvegye az engesztelésbefejező munkáját, az Ő szolgálatja is megszűnt az első helyiségben, és megkezdődött a másodikban... Krisztus is kezbenjárt munkájának csak egyik szakaszát fejezte be, hogy elkezdje munkájának második szakaszát, de most is a várra hivatkozik az Atya előtt a bűnszék érdekében." (White: A nagy kezdelem, 382-383. oldal)

36.

Â

A KJV Âs NKJV (angol) fordÁ-tÁ;sok a hÂber nicdaq kifejezÂst Â-gy adja vissza: âžmegtisztul". A The New American Bible is Â-gy fordÁ-tja. Ez a kifejezÂs a legrÂgibb angol fordÁ-tÁ;sokban is megtalÁlhatÂs, mint pl. Bishop Bible (1566), Geneva Bible (1560), Taverner Bible (1551), Great Bible (1539), Matthew Bible (1537), Coverdale (1537) Âs Wycliffe (1382). Ezt a latin Vulgata mundabitur, âžmegtisztult" szavÁjbÁl fordÁ-tottÁjk, amely az Â"testamentum legrÂgibb fordÁ-tÁ;sainak, a Septuaginta Âs a Theodotion Katharisthesetai ("megtisztul") szavÁiban gyÁkerezik. (Âsj kat. ford.: âžKÂtezerhÁromszÁz estig, reggelig, aztÁn tiszta lesz a szentÂly.")

A legtÁbb modern fordÁ-tÁ;s nem tÁkrÁzi ezt a hagyomÁnyos ÂrtelmezÂst. Mivel a nicdaq a cÁdaq gyÁkból szÁrmazik, amelynek tÁg jelentÂse van, kÁztÁk âžigazzÁj tenni", âžigaznak lenni", âžigaz", âžmegigazult" Âs âžigazolt", ezek a fordÁ-tÁ;sok Â-gy adjÁk vissza a cÁdaq-ot: âžvisszÁllÁ-tva helyes ÁllapotÁba" (RSV), âžmegfelelôen helyreÁllÁ-tva" (NASB), âžÁbÁl felszentelve" (NIV) Âs âžhelyreÁllÁ-tva" (TEV). Az ÂszÁvetsÂgi kÁltói pÁrhuzamossÁg bizonyÁgot tesz arrÁl, hogy a tsadaq rokon Ârtelmû lehet a taherrel, ami azt jelenti, âžtisztÁnak lenni" (JÂb 4:17; 17:9) (NIV), "zÁkah-hal, âžtisztÁnak lenni" (JÂb 15:14; 25:4) Âs a borral, âžtisztasÁg" (Zsolt 18:21). A nicdaq tehÁjt âžnyelvileg ilyen ÂrtelmezÂseket tartalmaz: âžmegtisztÁ-tÁ;s, igazolÁ;s, megigazÁ-tÁ;s, helyretÂtel, helyreÁllÁ-tÁ;s'. BÁrhogy is adjuk vissza a hÂber kifejezÂst modem nyelven, a szentÂly âžmegtisztÁ-tÁ'sa' magÁban foglal tÂnyleges tisztÁ-tÁ'st, valamint olyan cselekmÂnyt is, mint igazolÁ;s, megigazÁ-tÁ;s Âs helyreÁllÁ-tÁ's." (Hasel, âžÂLittle HornÂ«, the Heavenly Sanctuary and the Time of the End; A Study of Daniel 8:9-14", Symposium on Daniel, 453. oldal). LÂsd i. m., 448-458. oldal; Hasel, âžThe âžLittle Horn", the Saints, and the Sanctuary in Daniel 8", Sanctuary and Atonement, 203-208. oldal; Niels Eric Andreasen, âžTranslation of Nicdaq/Katharisthesetai on Daniel 8:14", in Symposium on Daniel, 47596. oldal; Maxwell, God Cares, 1/175; âžChrist and His High Priestly Ministry", Ministry, 1980. oktÂber, 34-35. oldal.

37.

Â

Egyesek a "Közvetlen és határozott estvéig és reggelig" kifejezést csak 1150 valóságos napnak értelmezik. De ez ellentétben áll a héber nyelv alkalmazásával. Carl F. Keil, a Keil és Delitzsch kommentár szerkesztője, ezt írta: "Amikor a héber emberek a napot és éjszakát, a héber napjainak alkotórészeit kiegészítőn akarják kifejezni, akkor mind a kettőnek a számát említik. Azt mondják például, hogy 40 nap és 40 éjszaka (1Móz 7:4,12; 2Móz 24:18; 1Kir 19:8), és három nap és három éjszaka (Ján 2:1; Mt 12:40), de nem 80 vagy hat nap és éjszaka, amikor 40 vagy három teljes napról beszélnek. A héber olvasás nem tudja a 2300 estét és reggelt 2300 főnapnak, sem 1150 egész napnak érteni, mert a teremtéskor a reggelből és estéből nem a fő, hanem az egész nap állt... Ezért úgy kell vennünk ezeket a szavakat, ahogy vannak, azaz 2300 egész napnak kell értenünk őket" (C. F. Keil, Biblical Commentary on the Book of Daniel, fordította M. G. Easton, C. F. Keil és F. Delitzsch, Biblical Commentary on the Old Testament-ben Grand Rapids; Wm. B. Eerdmans, 1959), 25. kötet, 303-304. oldal. További indoklás c. l. Hasel, "Sanctuary of Daniel 8", Sanctuary and Atonement, 195. oldal; Hasel, "The Little Horn", Heavenly Sanctuary and the Time of the End", Symposium on Daniel, 430-433. oldal; Siegfried J. Schwantes, "Ereb Boqer of Daniel 8:14 Re-Examined", Symposium on Daniel-ben, 462-474. oldal); Maxwell, God Cares, 1/174. oldal.

38.

Â

Froom, Prophetic Faith of Our Fathers, 21985. oldal; 3/252, 743 oldal; 4/397, 404. oldal. Arról az elvről, hogy egy prófétikus nap egy valóságos évet jelent, lásd Shea, Selective Studies on Prophetic Interpretation, 56-93. oldal.

39.

Â

Lásd például Hasel, "Sanctuary in Daniel 8", Sanctuary and Atonement, 196-197. oldal; Shea, "Unity of Daniel", Symposium on Daniel, 220-230 oldal

40.

Â

A hâber rások elemzése, mint például a Misna tanása, hogy bîr a chîtak jelentheti azt, hogy "meghatároz", általában nosabb jelentésben a "szeszabni" gondolat van (Shea, "The Relationship Between the Prophecies of Daniel 8 and Daniel 9", Sanctuary and Atonement, 242. oldal)

41.

Â

Gesenius, Hebrew and Chaldee Lexicon to the Old Testament Scripture, ford. Samuel P. Tregelles (Grand Rapids; W. B. Eerdmans, hasonmás kiad., 1950), 314. oldal

42.

Á

Lásd French, "Commencement Date for the Seventy Week Prophecy", 70 Weeks, Levelitus, and Nature of the Prophecy, 64-74. oldal

43.

Á

Dániel 8-ban világos, hogy a 2300 év hosszát időt felel fel. Elhangzott ez a kódszó: "Meddig tart a látomás?" (Dániel 8:13). A "látomás" kifejezés ugyanaz, mint amit az 1. és 2. vers használ. Tehát amikor az angyal felteszi a kérdést: "Meddig tart a látomás?", olyan választ vár, ami felel az egész látomást az első jelletől a második jelletől a kicsiny szarv jelképén át a végéig, ahogy azt Dániel 8:17. és 19. verse jelzi. Hogy a 2300 este és reggel válassza meg ezt a kérdést, ez előzőleg világosan tanúsítja, hogy annak fel kell felelnie a Média-perzsa birodalom idejétől a végéig ideig terjedő időszakot, jelezve, hogy azok éveket jelentenek.

44.

Â

VÃ¶. Damsteegt, Foundation's of the Seventh-day
Adventist Message and Mission, 14-15. oldal; Froom, Prophetic Faith of
Our Fathers, 4. kÃ¶tet

45.

Â

Froom, Prophetic Faith of Our Fathers, 4/404. oldal

46.

Â

LÃ¡sd pÃ©ldÃ¡ul Francis D. Nichol, The Midnight Cry
(Washington, D. C.; Review and Herald, 1944)

47.

Â

LÃ¡sd Froom, Prophetic Faith of Our Fathers, 1-4.
kÃ¡t; Damsteegt, Foundations of the Seventh-day Adventist Message and
Mission, 16-20. oldal

48.

Â

LÃ¡sd Damsteegt, Foundation's of the Seventh-day
Adventist Message and Mission, 103-146. oldal; White: A nagy kÃ¼zdelem,
378-385. oldal

49.

Â

Froom, Movement of Destiny, 543. oldal

50.

Â

Holbrook, Light in the Shadows, 34. oldal

51.

Â

Krisztus példázatai, 212. oldal

52.

Á

Holbrook, Light in the Shadows, 35. oldal

53.

Á

Az emberek számára a kegyelemidő akkor érhető, amikor tényleg meg kell halni. Egy ember kegyelemideje lezárulhat akkor (1) amikor meghal; (2) amikor elhagyta a megbocsáthatatlan bűnt (Mt 12:31-32; Lk 12:10); (3) amikor a kegyelem mindenki számára lezárul, például a második advent előtt. Amíg Krisztus mint főpap Isten előtt emberként szolgál, addig van kegyelem. "Semmilyen ártatlan nem hajthat végre kegyelem nélkül, amíg Krisztus főpapi szolgálata nem ér véget. De a hat utolsó csapás kegyelem nélkül tétetik ki [Jel 14:10; 15:1], tehát azután, hogy Krisztus befejezi a nyitást, az a kegyelemidő lezárul." (U. Smith, SDA Encyclopedia, jav. kiad., 1152. oldal)